

”Oi nouse Suomi... näytit maailmalle...”

*Vanhoja valokuvia pöydällä,
kuvien värit jo haalistuneet.*

Nuoria sotilaita korsun edessä Karjalassa v. -42.

Isän päiväkirja kertoo joulusta siellä jossain:

*”Oli joulusauna, hartaushetki, joulupakettien jako,
vihollinen pahalla päällä, ampui tykistöllä ja hyökkäsi, otimme vangin”.*

*Isä kuvissa nuorempana kuin lapseni tänään,
syntyneet samana vuonna, isä ja Suomi.*

*Kysymättä jäi, mitä sisällään tuolloin tuns
ja miten tulevaisuutensa näki,*

valansa velvoittama isänmaan vartija,

estämässä kutsumattomien vieraiden tunkeutumista maahan.

Kaukana kotona vaimo, tuleva äitini,

kaksi lasta jo synnyttänyt,

perhe, maatalo ja sekatavarakauppa hoidettavina.

*Joulun täytti kaipaus, ahdistus, huoli ja pelko siitä,
että suruvaatteisiin olisi pukeuduttava toistamiseen.*

Mutta Suomi kesti, isät tulivat kotiin, suuri joukko vammautuneena.

Kuntansa edusmiehet istuivat samoihin pöytiin, sopimaan:

Köyhästä, rikkinäisestä maasta alkoi kehittyä maailman paras paikka asua.

Suuret ikäluokat syntyivät, jatkoivat maan kehitystyötä.

**Joulun lähestyessä nyt yli 70 vuotta sodan jälkeen,
elämä on vapaata, turvallista ja välillä jopa ylenpalttista,
Aattoiltana pukki ei tuo hedelmiä, karkkia ja villasukkia,
vaan lapset odottavat innokkaina,
minkälainen kännykkä, tabletti tai tietokonepeli pukinkontista löytyy,
vaurastuneen pukin säkin pullottaessa monista muistakin lahjoista.
Lasten elämä on muutenkin hyvää,
joulun aikaan he saavat elää koulusta ja huolista vapaina,
tehdä omaa työtään - leikkiä.
Toisin kuin edellisten sukupolvien lapset,
joiden oli usein tehtävä työtä aamusta iltaan perheensä mukana.
Nyt lapset saavat posket punaisina temmeltää ja täyttää pihan elämällä,
jolloin jopa perheen isän sisäinen lapsi uskaltautuu jo mukaan
kokemaan vaikkapa lumiukkoperheen yhdessä tekeminen.**

**Suomi on hienosti huolehtinut,
että tänään jokaisella on mahdollisuus kirjoittaa omaa tarinaansa:
Kaikki saavat opiskella, harrastaa ja tehdä työtä vapaassa maassa,
asua asunnoissa, joissa on tasainen lämpötila,
seinillä ei ole öljylamppuja, sähkö tulee pistorasiasta
ja ruoka marketista.**

**Myös me sodan jälkeen ensi kerran auringon nähneet
synnyimme itsenäiseen ja turvalliseen maahan.
Arkemme sisälsi jo paljon hyviä asioita
joita pidimme itsestään selvyyksinä,
Nyt näemme ja tunnemme kirkkaina tapahtumat,
jolloin isiemme ja äitiemme oli tehtävä se,
mitä tehdä piti, kun iso uhka vyöryi kohti rajojamme
ja satojen tuhansien oli paettava alta pois.
Ja lopuksi oli vielä yhdessä nostettava jaloilleen
vaurioitunut maa ja kansa.**

**"Oi nouse, Suomi, näytit maailmalle,
sä että karkoitit orjuuden,
ja ettet taipunut sä sorron alle,
on aamus alkanut, synnyinmaa."**

***Koettelemukset ja uhraukset yhdistivät kansamme.
Sankarihautarivistöt kertovat karusti päättäväisyyden hinnan.
Itsenäisyyden syventyessä kansallamme on nyt yhteiset perusarvot,
joiden puitteissa jokainen voi nauttia mahdollisuuksista,
mitkä 100 vuotias isänmaa meille joka päivä tarjoaa.***

***Kiitoksia Veteraanit ja Isänmaa,
ylpeinä ja kiitollisina voimme siirtyä joulunviettoon,
kaivaa esiin hyväntahtoisuutemme ja muista välittäminen,
jos ne arjen tiimellyksessä ovat unohtuneet.
Joulun aikaan voimme irtautua arjen pyörityksestä,
hiljentyä ja antaa aikaa läheisille ja itselle.
Saada voimia tehdä kaikki tarpeellinen
ja hyväksyä se mitä muuttaa ei voi.
Suomalaisessa joulussa keskinkertainenkin suoritus riittää,
elämä kyllä kantaa ensivuoteen ilman yliyrittämistäkin.***

***Hyvää Itsenäisyyspäivää,
Joulurauhaa sekä
Onnellista Uutta Vuotta 2018***

toivottavat Minttu ja Pena